

Václav Černý: Literární pondělí

Jméno literárního historika, překladatele a kritika Václava Černého je ve třicátých a čtyřicátých letech spojeno především s Kritickým měsíčníkem, který však nebyl jediným periodikem, ve kterém autor mohl soustavně a pravidelně otiskovat své kritické stati. V Lidových novinách dostal v letech 1936-1938 jako vedoucí kritické rubriky Literární pondělí prostor pro prezentaci svých stanovisek a soudů. Mezi texty otištěnými v Lidových novinách nenajdeme pouze recenze nebo kritické stati – Černý psal i informační poznámky o událostech v české i zahraniční kultuře (výstavy, divadelní hry, připravované knihy), glosoval literární a společenské dění, stručnými medailonky připomínal zapomenuté básníky. Především se ale zaměřoval na soudobou českou literaturu – vyhradil si všechna význačná domácí jména třicátých let. Reflektoval tak většinu dobové knižní produkce básnické (V. Holan, V. Nezval, V. Závada, F. Halas ad.) i prozaické (J. Čapek, E. Hostovský, I. Olbracht, J. Weil, J. Čep ad.). Paralelně s českou literaturou sledoval rovněž francouzské kulturní dění. Psal jak o tamních knižních novinkách, tak o jejich českých překladech, upozorňoval nejen na beletrii, ale také na odborné příspěvky v literárních revuích. V oblasti prózy cítil Václav Černý vyjádření dobové atmosféry především v cyklických románech, z nichž román-řeku Lidé dobré vůle Julese Romainse sledoval v Lidových novinách díl po dílu. Občanská válka ve Španělsku podnítila jeho úsilí o propagaci španělské kultury, opakovaně zmiňoval jména jako Antonio Machado, Federico García Lorca, José Ortega y Gasset či Miguel de Unamuno, ale také se vztahoval k nadčasovému odkazu Dona Quijota či básní Góngorových. Předkládané texty z Lidových novin tak nepřinášejí jen doklad Černého soustavného kritického zájmu, ale vytvářejí i plastickou zprávu o české a evropské literatuře třicátých let.

Koupit v e-shopu